

Kakelugnar sätter sig när kustartilleriet brassar på

Allt vad liv och anda har inom. Militärstaberna i Västsverige stod häromdagen på en bergknalle i Åsa och väntade på att det skulle smälla. Vi var en hel del civilister med bomull i öronen också, Ortsbor, sommargäster och pressmän som kommit för att vara med om

Gruveligt krigsmålade och med säck-kalotter på hjälmarna sysslar här KA 4-pojkar med instrumenten, rattar och andra respektingivande manicker på den stora kanonen. (Bilden godkänd för publicering).

”examen” vid kustartilleriets skjutskola - ett se- och framför allt hörvärt skådespel av grov kaliber.

Smäller gör det när den 135 kilo tunga och långt över tusenlappen dyra granaten brakar iväg ur 21-centimeterspjäsen - det tyngsta rörliga artilleri vi har över huvud taget. Sanden ryker och träna svajar och det händer att kakelugnar i närheten rättar in sig i icke önskvärd riktning. Men så går projektilen långt också. Tre mil är maximiskottvidden och för att nå sitt mål på det avståndet måste granaten upp på 7.000

meters höjd. 43 grader kallt är det däruppe om de militära beräkningarna håller.

Få militärförband kan visa maken till KA 4:s Falkasand när det gäller naturskönhet. Bostäderna är inte av samma höga klass, men härvidlag stundar snart ljusare tider. De 42 officerare och underofficerare och lika många flaggkadetter som legat på skjutskolan för utbildning till eldledare har emellertid trivts förträffligt.

Nu ska ingen tro att man jämt brassar på i ”kakelugnsklassen” därute i

Åsa. I vardagslag skjuter man med en instickstub i det 10.000 kilo tunga eldröret på den tjecktillverkade jättekanonen och kalibern minskas då till 7,5 cm. Skottvidden blir naturligtvis mindre men alla manövrer och dylikt desamma som vid högtidligare tillfällen av fredagens typ.

Det är svårt att hitta ett ställe i närheten av Göteborg där inte sjöfarten störs av skjutningar ut över havet. För att undvika att båtarna skulle behöva ta omvägar och därmed konflikt med handelssjö-

Vår största rörliga artilleripjäs, en 21. Centimeters kanon under sitt kamouflerande »fisknät» på batteriplatsen vid Åsa. Kanonen fraktas per bil i tre delar - enbart eldröret väger 10 ton - och kom med hjälp av en specialkonstruerad jättelastbil dras fram och lyftas ned i ställningen där monteringen i bästa fall är gjord på en timme. (Bilden godkänd för publicering) ..

farten har kustartilleriet aldrig begagnat sig av fridlysning av vattenområdet när det skjuts vid Falkasand. Man skjuter i stället i "gluggarna" och har enbart goda erfarenheter av det förfarandet.

Radarn har revolutionerat sjöfarten och kustartilleriets målspaning. När batteriplatsen kom till under sista krigets beredskapstid var det nödvändigt att se målet. Det behövs inte nu. Radarn lokaliserar de olika målen och är överlägset varje annat hjälpmedel på det

området. Den kan emellertid störas av fienden och därför måste man fortfarande ha kvar de optiska instrumenten.

Radaranläggningen består av en radarmätstation, en inbasmätare och en kortbasmätare. På en speciell sammanställningsplats omvandlas de värden man får att gälla från en punkt mitt i batteriet och därifrån korrigerar varje pjäs sin inställning.

Vid fredagens skjutning lossades sammanlagt 14 skott från 2 pjäser mot ett bogserat sjömål 17 km. ut till havs - en affär på en 7-8 minuter.

Träffresultatet betecknades av skjutskolans chef, överstelöjtnant Henrik Lange, som tillfredsställande. Av de 14 skotten var ett fullträff och 50 % av de övriga låg 100 meter eller närmare från målet.